

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 19. I. 1965 (P 107 038)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 10. V. 1966

Kl. 37 ~~a, 4~~

37 f, 3/24

MKP E 04 ~~B~~ h

3/24

BIBLIOTEKA

UKD

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej

Twórca wynalazku: Stanisław Sztajerwald

Właściciel patentu: Biuro Studiów i Projektów Konstrukcji Stalowych
„Mostostal“ Warszawa (Polska)

Element nośny ściany kurtynowej

1

Przedmiotem wynalazku jest pionowy nośny element szkieletu ścian kurtynowych.

Dotychczas stosowane i znane profile aluminiowe używane do tego celu są różnego kształtu, lecz wszystkie posiadają dość grube ścianki ze względu na potrzebną sztywność, co ma tą złą stronę z ekonomicznego punktu widzenia, że powoduje duże zużycie aluminium, które jest materiałem drogim, kilkakrotnie droższym od stali.

Stąd nasuwa się potrzeba opracowania takiego rozwiązania elementu nośnego, które zmniejszy zużycie aluminium kosztem zastosowania np. stali i zachowa aluminium w tych częściach, gdzie jest potrzebny wygląd estetyczny i odporność na korozję.

Zadanie to w niniejszym wynalazku rozwiązane zostało w ten sposób, że element szkieletu ściany osłonowej, którego zadaniem jest usztywnienie szkieletu, wykonany został ze stali w kształcie ceówki z wydłużonymi półkami, do której przy-mocowano śrubą element aluminiowy ściany.

Element ten obciągnięty jest cienką blachą aluminiową celem nadania ładniejszego wyglądu i zabezpieczenia stali od korozji.

Końce aluminiowej blachy, osłaniającej stalowy ceownik, przyciśnięte są do podstawy aluminiowej płaską stalową sprężyną, a skrajna zewnętrzna część blachy opiera się o przekładki z tworzywa sztucznego, nałożone na końce ceownika. Opisane rozwiązanie techniczne pionowego elementu ścien-

2

nego daje mniejsze zużycie aluminium o kilka kilogramów na jednym metrze długości elementu, niż w stosowanym dotychczas, nie wymaga pole-rowania elementu, gdyż blacha osłonowa jest wal-cowana i posiada lustrzaną powierzchnię, ponad-to może być założona po ukończeniu robót bu-dowlanych, co pozwala na uniknięcie zanieczysz-czeń i drobnych uszkodzeń.

Na rysunku pokazano przykładowo rozwiązanie przy czym fig. 1 przedstawia poziomy przekrój poprzeczny elementu pionowego ściany osłonowej, a fig. 2 — przekrój podłużny tego elementu wzdłuż płaszczyzny pionowej, przechodzącej przez jego środek. Podstawa aluminiowa 1 szkieletu za-wiera kanały 13 i 16 na uszczelki gumowe i ka-nał 8 na łeb śruby mocującej wypełnienie ściany.

W tejże podstawie 1 znajduje się jeszcze jeden kanał 2 na łeb śruby 7 mocującej ceownik stalo-wy 4 do podstawy 1. Pomiedzy nakrętką 6 śruby 7 i ceownikiem 4, znajduje się przekładka 5. Płas-ka sprężyna stalowa 3 umocowana jest śrubą 7 między ceownikiem 4 i podstawą 1 i dociska do podstawy końce aluminiowej blachy 9. Przekładki 10 i 11 nałożone są na końce ceownika 4 i służą do odizolowania aluminium od stali oraz do stwo-rzenia większej powierzchni oparcia dla blachy aluminiowej. Podobne zadanie spełniają przekład-ki 12 i 15.

Omawiany element ścienny stanowi część zew-nętrzną szkieletu ściany kurtynowej. Do wspor-

ników, opartych na stropie i wysuniętych poza powierzchnię ściany, przymocowana jest część nośna elementu ściennego tj. ceownik 4. W podstawie aluminiowej 1 do kanałów 16 i 13 wkłada się uszczelki gumowe, a do kanału 8 — łeb śruby, która wchodzi do wewnętrznej części szkieletu. Pomiędzy zewnętrzną częścią szkieletu, będącą przedmiotem niniejszego wynalazku, a częścią wewnętrzną wsuwa się wypełnienie ściany kurtynowej, po czym dociska część wewnętrzną szkieletu do części wewnętrznej poprzez dokręcenie nakrętki śruby, której łeb jest ułożony w kanale 8 podstawy 1.

Zastrzeżenia patentowe

1. Element nośny ściany kurtynowej **znamienny tym**, że zawiera podstawę aluminiową (1), do której przymocowany jest kształtownik stalowy (4) i sprężyna stalowa (3), dociskająca cienką blachę aluminiową (9), osłaniającą kształtownik (4).
2. Element według zastrz. 1 **znamienny tym**, że sprężyna stalowa (3) jest płaska, posiada zagięcie w kształcie półkola obydwa końce (14), jest

umieszczona między kształtownikiem stalowym (4) i podstawą aluminiową (1) elementu w ten sposób, że płaszczyzna sprężyny (3) jest równoległa do płaszczyzny ściany, a jej oś podłużna prostopadła do osi podłużnej elementu nośnego ściany.

3. Element według zastrz. 1 i 2 **znamienny tym**, że kształtownik stalowy (4), stanowiący część nośną elementu, posiada na zewnętrznej części przekładki (10, 11) z tworzywa sztucznego lub gumy, które służą jako oparcie dla blachy aluminiowej (9), osłaniającej kształtownik (4).
4. Element według zastrz. 1, 2 i 3 **znamienny tym**, że aluminiowa blacha osłonowa (9) usztywniona jest przez naciągnięcie jej między przekładkami z tworzywa sztucznego (10, 11) umieszczonymi na krawędziach kształtownika stalowego (4) i podstawą aluminiową (1) elementu, do której jej końce dociśnięte są płaską sprężyną (3).
5. Element według zastrz. 1, 2, 3 i 4 **znamienny tym**, że kształtownik stalowy (4), będący nośną częścią elementu, posiada przekrój dowolnego, korzystnie ceowego kształtu, o potrzebnym momencie bezwładności.

